

Beroep tegen ontslag wegens beëindiging COA-trajecten

1. **Ontstaan en loop van de procedure**

Bij brief van 31 augustus 2003 deelt verweerster appellante mede dat zij met ingang van 1 december 2003 is ontslagen.

Bij beroepschrift, ingekomen 30 september 2003, komt appellante in beroep tegen voormeld besluit.

Op 24 september 2003 zond verweerster haar verweerschrift in.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 27 november 2003. Toen zijn verschenen: namens verweerster mevrouw drs. M.J. ...., stafmedewerker P&O, en mevrouw drs. ...., vestigingsdirecteur. Appellante of iemand namens haar is niet verschenen. De gemachtigde van appellante heeft wel een brief aan de Commissie gericht.

Verweerster heeft de zaak nader mondeling toegelicht en vragen van de Commissie beantwoord. De inhoud van de schriftelijke stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. **De overwegingen van de Commissie**

Appellante heeft sinds augustus 2001 een arbeidsovereenkomst met verweerster voor onbepaalde tijd voor 0,5 fte. Bij brief van 21 augustus 2003 is appellante ontslag aangezegd. De inhoud van deze brief luidt als volgt:

In verband met de beëindiging van de COA-trajecten binnen ROC ....., waardoor de werkzaamheden waarvoor u bent ingezet eveneens zijn komen te ontvallen, moet ik u helaas mededelen dat door deze ontwikkeling uw dienstverband per 1-12-2003 zal worden beëindigd. Wij hebben binnen onze organisatie eveneens naar andere passende werkzaamheden gezocht, maar deze zijn gezien de gegeven omstandigheden niet aanwezig gebleken. Wij hebben inmiddels van u begrepen dat u per 1-8-2003 een full-time functie elders hebt aanvaard.

Het COA (Centraal Orgaan Asielzoekers) – traject houdt in dat op het ROC les wordt gegeven ten behoeve van de inburgering van de asielzoekers. De gelden daarvoor komen van het Ministerie van Justitie. Een andere ROC fungeert als hoofdaannemer en verweerster is in deze onderaannemer.

Rond 1 augustus 2003 vernam verweerster van haar hoofdaannemer dat zij geen geld meer kreeg voor het COA-traject. Appellante had een diploma van de pedagogische academie en zij was speciaal voor het COA-traject aangetrokken om Nederlands als tweede taal te geven. Dit heeft zij altijd gedaan. In verband met de beëindiging van de geldstroom en het daarmee gepaard gaande voornemen appellante te ontslaan heeft op 13 augustus 2003 een gesprek met appellante plaatsgevonden.

Namens verweerster zijn aan appellante medegedeeld de overwegingen die hebben geleid tot het besluit appellante te ontslaan. Appellante heeft toen medegedeeld dat zij een andere baan had. Er is om die reden verder toen niet meer gesproken over andere passende werkzaamheden. Wel is er over gesproken dat appellante niet zelf ontslag wilde nemen in verband met een wachtgelduitkering.

Bij beroepschrift heeft appellante aangevoerd en verweerster vernam dit toen voor het eerst dat de door appellante elders aanvaardde baan een tijdelijke baan betrof. De Commissie is van oordeel dat het aanvaard hebben van een betrekking elders geen reden voor het ontslag is geweest. Dit heeft er wel toe geleid dat over ander passend werk niet meer is gesproken en in die zin is het van belang.

Overigens had het op de weg van appellante gelegen verweerster te informeren over een aanvaarden van een betrekking elders, de betrekkingsofomvang en het tijdelijk karakter daarvan, immers appellante was nog steeds in dienst van verweerster.

De ontslaggrond dient gevonden te worden in artikel H-54 sub c CAO-Bve: een zodanige verandering in de inrichting van het onderwijs, dat de werkzaamheden van appellante overbodig zijn geworden. Dit doet zich naar het oordeel van de Commissie voor.

Desalniettemin kan appellante dan toch niet ontslagen worden in het geval er voor haar andere passende werkzaamheden voorhanden zijn. Appellante is aangesteld als docent. Op een ROC dient een docent breed inzetbaar te zijn. De inzetbaarheid van appellante dient beoordeeld te worden in het kader van haar opleiding aan een pedagogische academie. Enige specifieke aanvullende deskundigheid is bij appellante niet voorhanden. Inzetbaarheid dient gezocht te worden in het geven van lessen Nederlands. Appellante heeft aangegeven dat lessen op het niveau 3 / 4 voor haar te hoog gegrepen zijn. Verweerster heeft daarop onweersproken aangevoerd: *Hiermee geeft appellante in feite aan dat zij zich niet geschikt acht voor de brede docentfunctie binnen het ROC. Bovendien is het –gezien de uitspraak dat lessen op niveaus 3 en 4 te hoog gegrepen zijn- maar zeer de vraag of appellante een goed beeld heeft van de onderwijsprocessen binnen het ROC, anders dan die van de COA-trajecten. Het is waar dat de lessen op de niveaus 3 en 4 een hoger appel doen aan de inhoudelijke kennis en vaardigheden van docenten. Maar ontegenzeggelijk is ook waar dat de deelnemers op de niveaus 1 en 2 –we hebben het dan over jong volwassenen en pubers- een zwaar appel doen op de communicatieve vaardigheden en sociale vaardigheden van docenten meer nog*

dan de deelnemers op de niveaus 3 en 4. In dat verband mag het veelzeggend zijn dat in oktober 2002 een begeleidingstraject is gestart voor appellante ten behoeve van het verbeteren van de communicatieve vaardigheden en reflectie op eigen gedrag.

Met ingang van 1 augustus 2003 zijn appellante lessen Nederlands aangeboden binnen de opleidingen Economie. Appellante heeft dit niet geaccepteerd omdat zij daarvoor niet was aangenomen. Zoals reeds eerder aangegeven is in het gesprek op 13 augustus 2003 niet verder meer gesproken over andere passende werkzaamheden omdat verweerster in de mening verkeerde dat appellante een vaste bestrekking elders aanvaard had. Overigens heeft appellante voorafgaand aan de procedure en in de procedure niet aangegeven welke mogelijkheden zij voor haar binnen het ROC aanwezig acht. Dit had van appellante verwacht mogen worden.

Op grond van het vorenstaande is de Commissie van oordeel dat verweerster in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen appellante te ontslaan. Het beroep moet derhalve ongegrond worden bevonden.

3. De uitspraak

De Commissie voornoemd

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan te Eindhoven op 27 november 2003 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, C.B.M. Evers, mr. Th.M. Dorn, mr. A.A.S.M. Aerden en mr. A.A.M. Mollee, leden, in aanwezigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.